

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi

Tel : +0232 213332

Fax :+0232 219899

e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR.340/25.03.2011

privind soluționarea contestației formulate de

D-I X și D-na Y

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași
sub nr. /2011

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală – Biroul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice, prin adresa nr. AIF/...../2011, înregistrată la instituția noastră sub nr. /2011, cu privire la contestația formulată de **X**, carte de identitate seria MX nr....., cod numeric personal și **Y**, carte de identitate seria MX nr., cod numeric personal, domiciliați în municipiul Iași, str. nr. bl., sc..... jud. Iași, cu domiciliul procedural ales pentru corespondență la Cabinet de avocat, din Iași, nr. , jud. Iași.

Contestația este formulată împotriva Deciziilor de impunere nr. AIF/.....din/2011, emisă pe numele **X** și nr. AIF/.....din/2011, emisă pe numele **X**, privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice, care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale, întocmite în baza Raportului de inspecție fiscală nr. AIF/..... din/2011, de către Biroul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Iași.

Suma contestată este în valoare totală de **S lei** și reprezintă:

- S lei - taxa pe valoarea adăugată;
- S lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
- S lei – penalități de întârziere aferente tazei pe valoarea adăugată.

Contestația este semnată de către contestatori în persoana **D-lui X și D-nei Y**.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării actelor administrativ fiscale

atacate, în data de/2011, cu adresa nr. AIF/.....din2011, prin semnarea acesteia și data depunerii contestației,/2011, aceasta fiind înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. AIF/..... din/2011.

Contestația este însoțită de Referatul nr. AIF/..... din -/2011 privind propunerea de soluționare a contestației, semnat de conducătorul organului care a încheiat actul atacat, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală – Biroul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin care propune respingerea contestației, ca fiind fără temei legal.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art. 207 alin.(1) și art. 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. D-I X și D-na Y, formulează contestație împotriva Deciziilor de impunere nr. AIF/.....din/2011 și nr. AIF/..... din...../2011 privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice, care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale și împotriva bazei de impunere stabilită prin Raportul de inspecție fiscală nr. AIF/..... din/2011, emise de către Activitatea de Inspecție Fiscală - Biroul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice, solicitând admiterea contestației și desființarea în întregime a actelor administrative fiscale atacate.

În susținerea contestației petenții motivează faptul că în mod greșit organul fiscal a concluzionat că în perioada2007 –2009, au desfășurat o activitate economică în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate constând în tranzacții imobiliare cu terenuri.

Faptul că în anul 2007 au încheiat 5 tranzacții, în anul 2008 - 2 tranzacții și în anul 2009 - 1 tranzacție, nu înseamnă că acestea au caracter de activitate economică în scopul obținerii de venituri în mod permanent, achizițiile imobiliare inițiale au avut drept scop rezolvarea unor probleme locative și de întreținere personală care ulterior nu au mai corespuns nevoilor și posibilităților lor, astfel încât, au decis înstrăinarea acestora pentru recuperarea banilor, iar tranzacțiile efectuate nu pot fi interpretate în mod abuziv ca fiind permanente, în scopul obținerii de venituri, ca fiind o activitate economică.

Tranzacția imobiliară încheiată la data de/2007, prin Contractul de vânzare – cumpărare nr., având ca obiect teren extravilan în comuna Holboca, nu poate fi considerată ca o tranzacție la care contestatorii trebuiau să se înregistreze ca plătitori de taxă pe

valoarea adăugată, întrucât obiectul tranzacției în cauză este scutit de TVA, întrucât nu este construibil, invocând în acest sens prevederile art. 141 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

În susținerea contestației petenții invocă și prevederile pct. 37 alin (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1618/2008 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, dispoziția legală, introdusă în anul 2008, nu poate retroactiva pentru anul 2007, întrucât contravine dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituția României.

Contestatorii menționează că la data tranzacției, respectiv/2007, singurele acte care produc efecte în ceea ce privește calificarea terenului ca fiind construibil sau neconstruibil sunt: documentația cadastrală, încheierea de intabulare în Cartea Funciară și extrasul de carte funciară, din actele menționate rezultând faptul că terenul ce a făcut obiectul tranzacției din data de2007 este un teren neconstruibil, este un teren aflat în extravilanul localității, nu are categoria de „curți – construcții”, ci are categoria de „arabil”

Prin urmare, petenții precizează că în mod greșit organul fiscal a stabilit că terenul în cauză este un teren construibil, operațiune taxabilă în ce privește taxa pe valoarea adăugată, dată de la care a stabilit și a calculat TVA, majorări și penalități de întârziere, atât pentru contractul de vânzare – cumpărare menționat, cât și pentru următoarele, solicitând desființarea în întregime a actelor contestate.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală - Biroul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice, urmarea verificării tranzacțiilor imobiliare efectuate în perioada 2007-2009 de către persoanele fizice **X și Y**, soți, au constatat că acestea au aplicat acestor tranzacții regimul de scutire de taxă pe valoarea adăugată.

Datorită faptului că tranzacțiile imobiliare desfășurate de persoanele fizice **X și Y** au caracter de continuitate, dat fiind numărul mare de contracte: S contracte în anul 2007, S contracte în anul 2008 și S contract în 2009, rezultă că persoanele respective au desfășurat activitate economică, iar în conformitate cu prevederile art.150 alin. (1) lit. a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii taxabile, este obligată la plata taxei pe valoarea adăugată.

Având în vedere faptul că plafonul de scutire de S euro prevăzut la art. 152 alin. (1) din același act normativ a fost depășit în cursul anului 2007, organele de inspecție fiscală au considerat că persoanele fizice **X și Y** trebuiau să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal teritorial.

Conform declarației din data de 20.01.2011, anexată la dosarul cauzei, persoanele fizice **X și Y**, sunt reprezentate de **X** care declară că este de acord să fie înregistrat ca plătitor de TVA, iar întreaga sumă datorată să fie impusă pe o singură persoană.

În conformitate cu prevederile:

- art. 153 alin. (1) lit. a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora trebuia să se solicite înregistrarea în scopuri de TVA înainte de efectuarea de operațiuni taxabile, având în vedere depășirea plafonului de scutire prevăzut de art. 152 alin (1);

- art.153 alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora pot înregistra din oficiu persoana impozabilă ca plătitoare de taxă pe valoarea adăugată, precum și ale

- pct. 62 alin. (2) lit. a) și pct. 66 alin (14) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora organele de inspecție fiscală vor solicita plata taxei pe valoarea adăugată pe care persoana impozabilă ar fi datorat-o pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale, prin Decizia de impunere nr. AIF/.....din .../2011 privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice, care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. AIF/..... din/2011, au stabilit în sarcina persoanei fizice **X**, obligația de plată în sumă totală de **S lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**, dobânzi în sumă de **S lei** și penalități de întârziere aferente în sumă de **S lei**.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatorilor, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă, legal, persoanele fizice X și Y, datorează taxa pe valoarea adăugată în suma de S lei,

dobânzi în sumă de S lei și penalități de întârziere aferente în sumă de S lei pentru tranzacțiile imobiliare derulate în perioada, în condițiile în care au depășit plafonul de scutire de taxa pe valoarea adăugată și nu au solicitat înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, nu au evidențiat și nu au virat la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată.

În fapt, așa cum rezultă din Raportul de inspecție fiscală nr. AIF/.....din/2011 și Anexa nr. 1 la raport, intitulată – Situația tranzacțiilor imobiliare derulate de **X și Y**, organele de inspecție fiscală au constatat, din documentele puse la dispoziție de către contribuabili și de notarii publici faptul că persoanele fizice în cauză au efectuat tranzacții imobiliare în perioada2007 –2009, din care: în anul 2007- S tranzacții în valoare totală de **S lei**, în anul 2008 – S tranzacții în valoare totală de **S lei**, iar în anul 2009 – S tranzacție în valoare totală de **S lei**, în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate, aplicând regimul de scutire de taxă pe valoarea adăugată.

Tranzacțiile imobiliare efectuate în anul 2007, în valoare totală de S lei sunt următoarele:

1. contract de vânzare – cumpărare nr.2007 reprezentând imobil vechi, situat în municipiul Craiova, jud. Dolj, în valoare de S lei;

2. contract de vânzare – cumpărare nr.2007 reprezentând teren extravilan situat în comuna Miroslava, jud. Iași, în valoare de S lei;

3. contract de vânzare – cumpărare nr.2007 reprezentând imobil vechi, construit după anul 1977, situat în municipiul Craiova, jud. Dolj, în valoare de S lei;

4. contract de vânzare – cumpărare nr.2007 reprezentând teren extravilan, situat în comuna Miroslava, jud. Iași, în valoare de S lei;

5. contract de vânzare – cumpărare nr.2007 reprezentând teren extravilan, situat în comuna Holboca, jud. Iași, în valoare de S lei.

Pentru primele patru tranzacții, în valoare totală de S lei, organele de inspecție fiscală au constatat că sunt operațiuni scutite de TVA, încadrându-se în prevederile art. 141 alin. (2) lit f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, motivat de faptul că reprezintă tranzacții cu imobile vechi și cu terenuri ce nu fac parte din categoria terenurilor construibile, pentru terenuri fiind invocată solicitarea organelor de inspecție fiscală făcută cu adresa nr. AIF/...../2010 și răspunsul Primăriei Comunei Miroslava, cu adresa nr./2010, potrivit căreia terenurile în cauză se află în extravilanul localității Miroslava.

Pentru terenul situat în comuna Holboca, jud. Iași, având număr cadastral, Carte Funciară, care a făcut obiectul tranzacției din data de, în urma solicitării făcute de organele de inspecție fiscală cu adresa nr. AIF/..... din2010, Primăria Comunei Holboca a răspuns prin adresa nr. din2010 că terenul în cauză este amplasat în zonă fără interdicții de construire, sunt construibile având destinația de anexe ale exploatațiilor agricole sau după caz, urmare studiilor de specialitate (PUZ, PUD, PUG), construcții cu destinația locuințe, conform legislației în vigoare.

Întrucât plafonul de scutire aferent anului 2007, era conform prevederilor art. 152 alin (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stabilit la S euro, în echivalent, S lei, iar tranzacțiile efectuate de cei doi coproprietari, până la data de2007 au fost în sumă totală de S lei, aceștia aveau obligația să se înregistreze ca plătitori de TVA, înainte de efectuarea tranzacției cu teren construibil, în suma de S lei, (potrivit contractului de vânzare – cumpărare nr./2007) ce reprezintă operațiune taxabilă din punct de vedere al taxei.

Tot operațiuni taxabile din punct de vedere al taxei sunt și cele două tranzacții efectuate în anul 2008 în sumă de S lei, precum și tranzacția din anul 2009 în sumă de S lei, tranzacțiile în cauză fiind cu terenuri construibile, fapt confirmat de Primăria Comunei Holboca, prin adresa nr./2010, menționată mai sus, aflată în copie la dosarul cauzei.

Datorită numărului mare de contracte încheiate în perioada 2007-2009, din punct de vedere fiscal, aceste operațiuni nu pot fi considerate ocazionale, ci au caracter de continuitate, rezultând astfel că au fost efectuate de persoane impozabile, așa cum sunt definite la art. 127 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată așa cum sunt definite la art.126 alin.(1) din același act normativ.

Organele de inspecție fiscală, constatând depășirea plafonului de scutire, fără a se solicita înregistrarea în scopuri de TVA, au solicitat plata taxei pe valoarea adăugată pe care persoana impozabilă ar fi datorat-o pe perioada cuprinsă între data de la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de TVA și data identificării nerespectării prevederilor legale și, prin Decizia de impunere nr. AIF/..... din/2011 privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice, care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. AIF/.....din/2011, au stabilit în sarcina persoanei

fizice **X** obligația de plată în sumă totală de **S1 lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**, dobânzi în sumă de **S lei** și penalități de întârziere aferente în sumă de **S lei**.

Pentru persoana fizică **Y**, soția domnului **X**, organele de inspecție fiscală au emis, în baza aceluiași raport de inspecție fiscală Decizia de impunere nr. AIF/..... din/2011 privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice, care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale, cu diferențe zero, diferențele fiind trecute în proporție de 100% în sarcina d-lui **X**, potrivit declarației date de acesta, în data de/2011.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art.126 alin.(1) lit.a), b), c) și d) , ale art.127 alin (1) și (2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

„ART. 126

Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2);”

„ ART. 127

(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.”

coroborate cu cele ale art.128 alin.(1) din același act normativ, conform căroră,

„Prin livrare de bunuri se înțelege orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar către o altă persoană, direct sau prin persoane care acționează în numele acestuia.”

Norme metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, la pct. 3. (1) ale art.127, precizează:

„În sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal, obținerea de venituri de către persoanele fizice din vânzarea locuințelor proprietate personala sau a altor bunuri care sunt folosite de către acestea pentru scopuri personale, nu va fi considerată activitate economică, cu excepția situațiilor în care se constată că activitatea respectivă este desfășurată în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate în sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal. [...].”

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate se reține faptul că, sunt considerate operațiuni impozabile livrările de bunuri efectuate cu plată care constau în transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și proprietar, sunt realizate de o persoană impozabilă și rezultă din una dintre activitățile economice prevăzute de Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, este considerată persoana impozabilă orice persoană care desfășoară activități economice de o manieră independentă, indiferent de locul, scopul sau rezultatul acestei activități și, constituie activitate economică, exploatarea bunurilor corporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

Astfel, persoana fizică **X** a devenit persoană impozabilă pentru activitățile economice desfășurate constând în vânzarea de terenuri construibile, în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate, respectiv operațiuni impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

Totodată, pentru perioada verificată, în speță sunt aplicabile și dispozițiile art.141 alin.(2) lit. f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră scutirea de taxă se aplică și pentru

„livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a terenului pe care este construită, precum și a oricărui alt teren. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea unei construcții noi, a unei părți a acesteia sau a unui teren construibil. În sensul prezentului articol, se definesc următoarele:

1. teren construibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare; [...] precum și ale pct. 37 alin. (5) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, cu valabilitate în perioada verificată, potrivit cărora:

(5) Excepția prevăzută la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal se aplică numai în cazul persoanelor care devin impozabile în sensul art. 127 din Codul fiscal pentru livrarea de construcții noi, de părți ale acestora sau de terenuri construibile.”

Potrivit prevederilor legale rediate mai sus, legiuitorul stabilește că este scutită de taxa pe valoarea adăugată livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a terenului pe care a fost construită, precum și a oricărui alt teren.

Totodată legiuitorul stipulează că scutirea nu se aplică pentru livrarea unei construcții noi, a unei părți a acesteia sau a unui teren construibil, excepție care se aplică persoanelor impozabile care desfășoară de o manieră independentă și indiferent de loc activității de exploatare a bunurilor corporale oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

Față de cele de mai sus, în speță sunt aplicabile și prevederile art.152 alin.(1) și alin.(6) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora,

„(1) Persoana impozabilă stabilită în România, a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art. 126 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).”

„(6) Cifra de afaceri care servește drept referință la aplicarea alin. (1) este constituită din suma, fără taxa pe valoarea adăugată, a livrărilor de bunuri și prestațiilor de servicii taxabile, incluzând și operațiunile scutite cu drept de deducere, potrivit art. 143 și 144.”, precum și cele ale pct. 62 ale art.152 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„(1) Persoanele care aplică regimul special de scutire, conform art. 152 din Codul fiscal, au obligația să țină evidența livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii care ar fi taxabile dacă

nu ar fi realizate de o mică întreprindere, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări, precum și evidența bunurilor și serviciilor taxabile achiziționate, cu ajutorul jurnalului pentru cumpărări.

(2) În sensul art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, în cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform art. 153 din Codul fiscal, în termenul prevăzut de lege, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele fiscale competente înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată, organele de control vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă conform art. 153 alin. (7) din Codul fiscal;[...].”.

Astfel, potrivit prevederilor legale redate mai sus, persoanele impozabile care depășesc în cursul unui an plafonul de scutire de S euro au obligația legală să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal în termen de 10 zile de la data depășirii plafonului. Cifra de afaceri care servește drept referință pentru calculul acestui plafon de scutire este constituită din suma fără taxa pe valoarea adăugată a livrărilor de bunuri și prestări de servicii taxabile, incluzând și operațiuni scutite de TVA.

În cazul în care nu solicită înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa pe valoarea adăugată de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă.

Mai mult, se reține că în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele fiscale competente înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de taxă pe valoarea adăugată conform art. 153 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi datorat-o dacă ar fi fost înregistrată în mod normal în scopuri de taxă, pe perioada cuprinsă între data de la care

persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă și data identificării nerespectării prevederilor legale.

De asemenea, la pct. 66 alin. (2) ale art.153 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

„În aplicarea art. 153 alin. (1) din Codul fiscal, activitatea economică se consideră ca fiind începută din momentul în care o persoană intenționează să efectueze o astfel de activitate. Intenția persoanei trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii unei activități economice.”

Astfel, se reține că tranzacțiile efectuate de persoanele fizice **X și Y**, nu au fost operațiuni ocazionale, intenția acestora de a desfășura o activitate economică reieșind din investițiile efectuate – achiziționarea imobilelor și a terenurilor - pentru realizarea activității economice, iar prin încheierea unui număr mare contracte de vânzare – cumpărare în care au calitatea de vânzători, acestia au realizat venituri cu caracter de continuitate. Se reține că, persoanele fizice **X și Y**, pentru tranzacțiile imobiliare efectuate, au avut calitatea de persoane impozabile.

De asemenea, se reține că, în calitate de persoană impozabilă, urmarea depășirii plafonului de scutire de taxă pe valoarea adăugată în luna 2007, avea obligația de a se înregistra ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, să colecteze și să achite taxa pe valoarea adăugată aferentă tranzacțiilor impozabile.

Deoarece, nu a solicitat organelor teritoriale competente înregistrarea ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, nu a evidențiat și nu a virat la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată aferentă tranzacțiilor imobiliare, se reține că, legal, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina contestatorului **X** prin Decizia de impunere nr. AIF/..... din/2011 privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice, care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. AIF/..... din/2011, obligația de plată obligația de plată în sumă totală de **S lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**, dobânzi în sumă de **S lei** și penalități de întârziere aferente în sumă de **S lei**.

În concluzie, având în vedere faptul că până la data efectuării inspecției fiscale contestatorul, **X** care, conform declarației anexate la dosarul cauzei, este reprezentantul persoanelor fizice **X** și **Y** nu a sollicitat înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, chiar dacă la data de2007 a depășit plafonul de scutire privind taxa pe valoarea adăugată, de **S** euro, rezultă că, legal, organele de inspecție fiscală au stabilit diferențele de obligații fiscale în sumă totală de **S** lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată și accesorii aferente, urmând a se respinge contestația, ca neintemeiată.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și în baza Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr./2010, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE:

Art.1 Respingerea contestației formulate de **d-l X și d-na Y**, ca neintemeiată, pentru suma totală de **S lei** reprezentând:

- **S lei** - taxa pe valoarea adăugată;
- **S lei** - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
- **S lei** - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, stabilite prin Deciziile de impunere nr. AIF/.....din/2011 și nr. AIF/..... din/2011 privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice, care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. AIF/..... din/2011.

Art.2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatorilor și Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art.210 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul cailor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii contestatorii pot formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.